LA ORIZONT

JOCURILE OLIMPICE DIN 1968

Echipa de tineret a României (de la stînga la dreapta): Gh. Răceanu, Tudor Vasile, C. Grigore, Alex. Sofronie și Șt. Suciu.

Foto: A. Neagu

Buna comportare a alergătorilor tineri în cea de a XV-a ediție a „Turului României" a constituit subiectul preferat de discuție al tuturor celor care au format caravana ciclistă. Intr-adevăr, faptul că rutierii din noua generație au eliminat cu dezinvoltură tracul, trecînd la atac direct asupra pozițiilor fruntașe, a făcut ca întrecerea să capete un plus de interes, de spectaculozitate.

Tudor Vasile, Ștefan Suciu, Constantin Grigore, Alex. Sofronie și Gh. Răceanu, cei 5 cicliști care au format echipa de tineret a României au dat tonul acțiunilor, au realizat evadări cu mari repercusiuni asupra clasamentelor. Ei au dovedit cu acest prilej că au o bună pregătire, experiență de concurs și că știu să se orienteze în situațiile dificile create, specifice unei curse de lung kilometraj pe etape. Antrenorii **Sima Zosim, Martie Ștefănescu** și **Mircea Mihăilescu** au, desigur, merite deosebite. Munca pe care au desfășurat-o cu aceste tinere speranțe a fost încununată de succes.

Alături de acești alergători s-au mai remarcat și alții, din rîndul cărora îi citez pe **V. Sălăjan, St. Cernea, N. David și I. Cosma II.**

Să considerăm însă încheiat capitolul aprecierilor privind comportarea lor în „Turul României" și să deschidem un altul pe a cărui primă filă scrie **„perspective"**. Anul 1967 este ultimul an preolimpic și, firește, sezonul sportiv se va desfășura sub semnul intenselor pregătiri pentru marea competiție de la Ciudad de Mexico. Are ciclismul șanse de a fi reprezentat în delegația de sportivi a țării noastre care se va deplasa în anul 1968 în Mexic? Iată o întrebare de stringentă actualitate la care, dintr-un anumit punct de vedere, „Turul României" a dat un prim răspuns.

PERSPECTIVE

La Ciudad de Mexico sînt programate pentru specialiștii probelor de fond două întreceri: 100 km contra-timp pe echipe și cursa cu start în bloc. Pentru prima întrecere, echipa noastră trebuie să îndeplinească un barem de siguranță, exprimat într-un timp de aproximativ 2 h.10:00, care — după părerea noastră — ar putea asigura clasarea în primele 6 locuri. Această performanță este doar orientativă, deoarece în fiecare sezon echipele Italiei, Franței, Olandei ș.a. realizează medii orare tot mai ridicate. Este deci necesar ca și cicliștii noștri să țină pasul cu marile valori ale sportului cu pedale. Pînă acum, doi dintre tinerii cicliști — **Tudor Vasile** și **Ștefan Suciu** — s-au dovedit foarte buni în probele de contra-timp. I-am mai putea adăuga — deocamdată — pe **Alex. Sofronie** și **C. Grigore**. Nu trebuie să uităm însă nici faptul că din generația mai veche emit pretenții justificate în această probă **Constantin Dumitrescu, Ion Ardeleanu, Emil Rusu** și **Ion Cosma**. În confruntările directe ale sezonului 1967 și chiar ale celui din anul Olimpiadei ne vom putea da seama dacă cicliștii noștri sînt la nivelul exigențelor internaționale și care anume dintre soluții este cea mai nimerită. Biroul Federației române de ciclism va urmări cu deosebită grijă evoluția tuturor sportivilor, pregătirea lor la cluburi și în cadrul loturilor reprezentative.

Cea de a doua întrecere, cursa de fond cu start în bloc, este o competiție foarte dificilă. Este greu de spus cine are șanse și cine nu. Campioni mondiali, cîștigători de mari curse pe etape au fost obligați să se mulțumească în această întrecere olimpică cu un loc, modest, în mijlocul plutonului. Oricum, șansele sînt de partea celor îndrăzneți, a acelor cicliști care au un sprint foarte bun și o mare rezistență în regim de viteză.

Pentru ca ciclismul românesc să fie bine reprezentat la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico trebuie să fie selecționați în loturile cu perspectiva participării acei cicliști care se vor dovedi în cea mai bună formă pe parcursul pregătirii și la cursele de control din preajma J.O. Aceasta, indiferent de vîrsta cicliștilor respectivi, de renumele și de experiența de care dispun. Așadar, lista rămîne în permanență deschisă, singurul considerent pentru selecție fiind cel al valorii tehnice!

Cluburile sportive cu secții de ciclism au datoria să sprijine, să îndrume și să controleze punerea în aplicare a indicațiilor colegiului central al antrenorilor din F.R.C., în ceea ce privește pregătirea sportivilor nominalizați. Antrenorii trebuie să se dovedească exigenți cu sportivii, să nu îngăduie nici un fel de abateri de la program, să le ceară acestora maximum de efort în realizarea tuturor sarcinilor de antrenament. La rîndul lor, sportivii — avînd în față obiectivul major, de cinste, de a reprezenta sportul cu pedale din țara noastră la Jocurile Olimpice — trebuie să-și înzecească eforturile, să-și mărească combativitatea, să folosească fiecare antrenament și fiecare cursă pentru ridicarea măiestriei lor sportive, pentru obținerea unor noi performanțe de valoare.

Dispunînd de cadre tehnice valoroase, de cicliști cu mari perspective și de un calendar intern și internațional judicios alcătuit, avem convingerea că printr-o perfectă coeziune putem reprezenta cu cinste sportul din țara noastră la J.O.

prof. TRAIAN DINUȚ
secretar general al F.R.C.

ANUL OLIMPIC 1968 ÎNCEPE LA GRENOBLE!

„Olimpiada albă" (cum sînt denumite Jocurile Olimpice de iarnă) a căpătat în ultimii ani un prestigiu internațional din ce în ce mai mare. Competiție supremă a sporturilor ce se desfășoară pe zăpadă sau pe gheață, J.O. de iarnă reunesc, de la o ediție la alta, un număr de țări din ce în ce mai mare

Este firesc, deci, ca în toate țările unde se practică sporturile de iarnă, pregătirile să fie în plină desfășurare. Antrenamentele sînt acum avansate, ajungîndu-se la un grad de pregătire destul de înalt. Față de sporturile de vară care mai au doi ani plini pînă la J.O. din Mexic, biatloniștilor, hocheiștilor, boberilor, schiorilor și patinatorilor nu le-a mai rămas decît un sezon de verificări, confruntări, cizelări și definitivări de formații, echipaje, cupluri sau individualități, cu șanse la locuri fruntașe. Campionatele mondiale, europene și alte confruntări de amploare din anii 1965 și 1966 au ajutat federațiile în acțiunea de promovare și verificare a unor tineri talentați, cu perspective pentru J.O. din 1968.

În țara noastră aceste preocupări au început chiar după terminarea J.O. din 1964 de la Innsbruck. Rezultatele obținute de sportivii noștri la această ediție a J.O. au arătat, pe de o parte, posibilitățile crescînde ale sporturilor olimpice de iarnă, iar pe de altă parte — valoarea scăzută a sportivilor români în unele probe. Cu toate acestea, pentru prima oară în istoria participării țării noastre la edițiile de iarnă ale J.O., un sportiv român s-a clasat în primele șase locuri: Gh. Vilmoș, ocupantul locului V în proba individuală de biatlon.

Avînd perspectivele arătate mai înainte, federațiile noastre de schi-bob și hochei-patinaj, după o analiză temeinică a activității din 1964, și-au întocmit planuri de măsuri pentru 1968. Pregătirile desfășurate pînă în prezent și rezultatele obținute, în special în sezonul 1966, au arătat justețea măsurilor luate și perspectiva îndeplinirii prevederilor cuprinse în planurile de pregătire. Astfel, în iarna anului 1966, la campionatele mondiale de biatlon, doi sportivi români s-au clasat pe locurile V și VI în proba individuală, iar la ștafetă echipa României s-a clasat pe locul VI.

La bob, după o perioadă destul de îndelungată (în 1932—1934 echipajele românești au fost campioane mondiale) anul acesta cuplul Panțuru-Neagoe a adus din nou România în primele șase locuri, clasîndu-se pe locul VI în proba de bob 2 persoane. Și hocheiștii au obținut anul acesta cel mai bun rezultat al lor din ultimii ani, ocupînd locul II, după R.F. Germană, în grupa „B" a campionatului mondial. Jocul prestat de echipa noastră a arătat maturitatea crescîndă a jucătorilor români, experiența în plus căpătată și, ceea ce este cel mai important lucru, perspectivele jucătorilor tineri promovați în prima formație, tehnica avansată și gîndirea tactică apropiată de ceea ce întîlnim la cele mai bune echipe din lume.

În rîndurile de mai sus nu s-a amintit nimic de patinaj artistic, patinaj viteză, schi — probe alpine și nordice — și skeleton — sporturi prezente în programul Jocurilor Olimpice. Aceasta deoarece, cu toate măsurile luate, ramurile de sport amintite au la noi un nivel valoric inferior celui pe plan internațional, ceea ce nu asigură o comportare corespunzătoare la J. O.

Pînă la J.O. de iarnă din 1968 a rămas însă un timp relativ scurt — mai puțin de un an și jumătate — practic doar un sezon de pregătiri și participări la competiții. De aceea, antrenamentele pe „uscat" sînt în plină desfășurare. Secțiile de bob, hochei și biatlon din principalele cluburi și asociații sportive (A. S. Armata Brașov, Dinamo Brașov, Carpați Sinaia, Steaua, Dinamo București, Vointa București, Vointa Miercurea Ciuc ș.a.) au asigurat sportivilor lor condiții corespunzătoare, iar antrenorii un program de pregătire bogat și variat, cu un volum și o intensitate crescută față de anii precedenți.

In perioada care a mai rămas pînă cînd la Grenoble se va aprinde flacăra olimpică tehnicienii noștri și, în special, sportivii candidați la un loc în reprezentativa olimpică vor trebui să depună toate eforturile, să pună la contribuție toată capacitatea și priceperea lor pentru a realiza o pregătire cît mai bună, pentru asigurarea unui bagaj de cunoștințe și deprinderi cît mai variate, ceea ce va crea premisa unor rezultate pe măsura posibilităților lor.

prof. ANGHEL VRABIE
Secretarul Comitetului Olimpic Român

Regiunea Crișana trebuie să redevină fruntașă în sportul de performanță

Printre regiunile cu o frumoasă tradiție sportivă se numără și Crișana. Mulți dintre sportivii ei fruntași au avut cinstea de a reprezenta țara la mari competiții sportive internaționale, de nivelul campionatelor europene și mondiale, sau — cum este cazul spadasinului Oscar Thalmeyner și al poloistului Emil Mureșan — al Jocurilor Olimpice. Desigur, ar fi de dorit ca numărul acestor performeri să crească neincetat.

Iată însă că de cîtăva vreme rezultatele sportivilor din această parte a țării nu se mai ridică la nivelul cerințelor, ele fiind departe de valorile înregistrate pe plan internațional și chiar republican. De aceea, vom încerca să trecem în revistă unele aspecte ale activității sportive din regiunea Crișana. Sperăm că aceste rînduri vor avea ecoul cuvenit printre cei în cauză, contribuind la producerea revirimentului mult așteptat.

MAI MULTE BAZE SPORTIVE

In acest an, consiliul regional al UCFS a inițiat o serie de lucrări de amenajări și reparații de baze sportive. Astfel, la Oradea a fost reamenajată sala de sport și au fost reparate sălile de lupte, box și scrimă. La Salonta va începe amenajarea unei săli de gimnastică în clădirea fostului cinematograf, iar la Marghita au fost reparate sălile de lupte și gimnastică. Sînt aproape de terminare pistele de atletism de la Beiuș, Ineu, Salonta, Simleu și Sebiș.

Doar popicele și fotbalul nu au suficiente baze pentru a-și desfășura activitatea. La Salonta, Simleu, Marghita și Beiuș — unde popicele au tradiție — nu mai există nici o arenă! Aceasta dovedește lipsa de preocupare a organelor sportive locale. Și în privința îngrijirii bazelor existente persistă o serie de lipsuri. Vestiarele, tribuna și gardul bazei sportive din grădina Muzeului, terenurile anexe și spațiile verzi de la stadionul Crișana, ca și sala Dinamo nu s-au bucurat de atenția celor ce le gospodăresc. Toate aceste lipsuri trebuie și pot fi lichidate de urgență.

REZULTATE CONCLUDENTE

Sportul din regiune a obținut unele succese. Astfel, Oradea are pentru prima oară o echipă de volei în prima categorie a țării, prin promovarea Aluminei, iar șahista Suzana Makai este componentă a lotului republican. Creșterea performanțelor se concretizează și prin cele 81 de recorduri regionale (15 de seniori și 66 de juniori) îmbunătățite la haltere, atletism, înot și tir. Au fost organizate șapte centre de antrenament care angrenează peste 300 de copii în practicarea atletismului, baschetului, boxului, fotbalului etc.

Dar numărul secțiilor de performanță nominalizate la nivel republican este încă foarte mic: numai 9! In ceea ce privește sportivii nominalizați la nivel olimpic, cifra lor, 6, este cu mult departe de a ne mulțumi, mai ales că jumătate dintre ei nici măcar nu și-au îndeplinit obiectivele prevăzute pentru acest an.

RĂMÎNERE ÎN URMĂ...

...se constată în unele ramuri sportive. Oradea a fost un centru atletic fruntaș. Astăzi nu mai este! La sfîrșitul anului trecut echipa regiunii a retrogradat din categoria A a campionatului pe echipe. Recordurile regionale de seniori sînt încă foarte slabe în comparație cu cele republicane. Pe deasupra, sînt și foarte vechi, unele avînd respectabila vîrstă de 12—13 ani (5.000 m, 10.000 m, lungime). În această situație se pune întrebarea: antrenorii Alexandru Szolnay, Ladislau Kiss, Carol Krupka și Gaspar Papp s-au preocupat îndeajuns de sportivii pe care îi au în pregătire? Noi credem că nu!

La gimnastică, cei 5 antrenori calificați precum și cei 20 de profesori de educație fizică cu specializarea gimnastică nu au reușit să producă împreună decît o singură sportivă de categoria maeștri. Biroul Consiliului regional al UCFS și Secția de învățămînt a regiunii Crișana trebuie să-și spună cu mai multă tărie cuvîntul pentru impulsionarea gimnasticii, sport atît de important la J. O.

Despre înotătorii orădeni nici nu mai putem aduce vorba, întrucît pe plan republican sînt ca și... invizibili. Ei au fost, de altfel, criticați în repetate rînduri, dar pînă în prezent nu se observă nici o îmbunătățire.

Și trebuie să remarcăm că sportivii din această regiune și în special cei din Oradea au avut bune condiții de pregătire. Rezultatele sînt însă nesatisfăcătoare pentru că mulți antrenori lucrează după metode învechite, folosesc un volum și o intensitate de efort scăzute. La atletism (Crișul și S.S.E.), baschet (Crișul, Dinamo, Vointa), scrimă (Crișul, S.S.E.), natație, gimnastică ș.a. nu se fac nici în prezent mai mult de 3—4 antrenamente pe săptămînă și acestea avînd o intensitate care nu solicită eforturi deosebite din partea sportivilor.

Nici laturii educative a procesului de antrenament nu i s-a acordat atenția cuvenită. Numai astfel se explică absențele numeroase de la antrenamentele secțiilor de baschet — băieți și înot ale Școlii sportive de elevi, precum și atmosfera de indisciplină ce domnește în timpul antrenamentelor.

De asemenea, fotbaliștii Harșani, Mureșan II și Solomon, au avut numeroase abateri de la disciplina sportivă. Tolerarea acestora, îngăduința cu care au fost privite, au dus la rezultatele slabe din campionat și, în final, la retrogradarea echipei din categoria A.

SE IMPUNE O COTITURĂ RADICALĂ

Pentru remedierea stării actuale trebuie luate o serie de măsuri urgente. Antrenorii trebuie să-și sporească necontenit exigența în selecție și să întocmească judicios conspectele de lecție, mărind volumul și intensitatea efortului, punînd un accent deosebit pe individualizarea lucrului cu sportivii nominalizați.

Antrenorii sînt datori să manifeste mai multă grijă pentru asigurarea unei bune frecvențe la ședințele de pregătire, iar în ceea ce privește disciplina să nu facă nici un fel de concesii.

Consiliul regional al UCFS, Crișana, metodiștii, sectoarele tehnice ale cluburilor trebuie să desfășoare o activitate de control și de îndrumare mult mai susținută, mai la obiect și să tragă la răspundere pe toți cei care nu înțeleg să-și facă datoria așa cum trebuie, în lumina sarcinilor care au reieșit din plenara din ianuarie 1965 a Consiliului General al UCFS privind activitatea sportivă de performanță din țara noastră.

ILIE GHIȘA
coresp. regional